

CHƯƠNG VI

THIÊN TIÊN

Chữ 'sylph' được dùng theo hai nghĩa: hoặc để tả những tinh linh làm việc trong không khí nhiều hơn là trong đất, nước hay lửa; hoặc để gọi một giai đoạn trong đường tiến hóa của thiênthần. Tôi muốn nói là tựa như đường tiến hóa của nhân loại đi qua kim thạch, thảo mộc, thú cầm rồi con người, tinh linh cũng tiến hóa trải qua đất đá, cây cỏ rồi tới chim muông, cá và côn trùng. Những tinh linh thấp chúng ta vừa làm quen ở vào trình độ tương đương với thú nhà, kế tiếp là giai đoạn 'sylph', và sau đó chúng có thể hoạt động như một thiên thần cá biệt. Tuy nhiên trong quyển sách này, chữ 'sylph' dùng để chỉ những tinh linh có liên hệ đến gió, mây và bão.

Bowland. July, 1921.

Thăm trên cao, nương theo sức gió tôi bắt gặp một bầy sylph. Tinh linh thấp hơn người nhưng hình dáng y hệt chúng ta tuy không có phái tính. Sylph tụ nhóm hai hay ba và lướt mau lẹ trên bầu trời. Cách chúng đùa giỡn và kêu gọi nhau lộ một vẻ mạnh bạo; tiếng la hét của sylph giống như tiếng gió rít.

Mới thoát trông, tinh linh dường như mang đôi cánh trắng tuyệt đẹp, dính vào người từ vai xuống đến chân và người ta tưởng như có thể thấy cả một hình rõ rệt nằm trong đôi cánh mà đúng ra, chỉ là ảnh ảo do các lực tuôn chảy qua hào quang tinh linh tạo thành. Sắc chính của cả bọn là hồng nhạt và xanh da trời, còn bao quanh đầu chúng là một vầng sáng lấp lánh đủ màu. Nhóm ba tinh linh chúng tôi đang quan sát biểu diễn một cảnh tượng thật ngoạn mục. Trong lúc chúng quay tròn và bay trong không, nhiều màu rực rỡ lóe sáng mau như chớp, hoặc ngay giữa bọn hoặc quanh chúng theo đủ mọi chiều, nhưng thường là bắn lên không. Thỉnh thoảng màu sắc hợp thành băng dài nối nhau rồi cuối cùng phai dần thành đủ mọi màu, nhiều nhất là màu xanh, hồng, xanh lá cây, chàm, xen lẫn trong đó là những vệt lửa vàng nhấp nháy. Màu sắc trong băng được xếp theo thứ tự rõ rệt nhưng tôi không rõ điều ấy có nghĩa gì. Cái dễ thấy nhất là chúng biểu lộ nỗi vui sướng cuồng nhiệt.

Những tinh linh trong không mang vẻ mặt nữ đẹp một cách lạ lùng, mạnh mẽ, vui sống, cương nghị, cho dù bề ngoài chúng trông hững hờ. Tinh linh di chuyển mau lẹ gần ngang với ánh sáng, khoảng cách xa chừng 15 - 20km mà chúng vụt cái đã tới ngay; thân hình chúng làm toàn bằng chất liệu cõi tinh cảm.

Trên sườn Helvellyn.

April, 1922.

Đang ngắm vài cụm mây bão sắp kéo tới thung lũng, tôi gặp một số tinh linh trông tựa như chim bay tới trước các đám mây ấy một cách mau lẹ. Nhiều kẻ sắc diện đen đúa, không dễ coi khiến ta liên tưởng đến loài dơi. Chúng bay trở lui rồi vụt tới trước, băng qua thung lũng, đôi khi lượn vòng sát những ngọn đồi. Cả bọn mang theo sự kích động, cho ta cảm nghĩ chúng tạo nên môi trường điện lực và từ lực vốn luôn gặp trong một trận bão. Khuôn mặt chúng giống người, dễ nhìn nhưng không có vẻ thân thiện; phần dưới thân hình không được tạo tròn nên chúng có vẻ giống như chim mang bộ mặt người. Tuy vậy tinh linh bay mau hơn bất cứ loài chim nào, giờ đây cả bọn lướt qua thung lũng lần nữa.

Đám mây chuyển hướng và tinh linh dẫn đầu bay về phương nam. Chúng khá đông, chừng hơn một trăm trong đó vài kẻ nhạt màu hơn. Tiếng kêu của chúng nghe lạ tai, vang lộng lộng bên ngoài đám mây; loại tinh linh này khác với những sinh vật mạnh bạo hay gặp trong cơn giông tố; loài sau này to hơn và làm ta chú ý ngay bởi những đốm sáng vàng rực rỡ thấy trong đám mây bão.

Hiển nhiên có nhiều loại tinh linh bão khác nhau về mức độ tiến hóa, kích thước và quyền lực.

Tinh Linh Bão

Trận bão lớn tại London, 3 am.

July 10th, 1923

Trên không có những sinh vật ghê gớm, kinh khiếp không tả được, trong lúc sấm đùng đùng và chớp lóe sáng ngoằn ngoèo tiếp tục suốt đêm.

Hình dạng chúng phẳng phất như loài dơi khổng lồ. Thân hình như người, mà chiếu sáng như ánh chớp

qua đôi mắt to xéch cao lại không phải là hồn người. Sắc chúng tối như đêm đen, hào quang giống ngọn lửa đỏ bao quanh người, phân làm hai cánh sau lưng, tóc là lửa, chảy dài ra sau đầu y như những lười lửa.

Hàng ngàn sinh vật như vậy mà cái mô tả trên chỉ là nét tổng quát, quay cuồng nhào lộn ở giữa trận bão. Lực thiên nhiên bùng nổ cho chúng tâm thức ngất ngây, (chữ ngược lại với ngất ngây thì có lẽ đúng hơn, vì ảnh hưởng chung cho ra phương tiện khiến tinh linh xuất hiện và biểu lộ được). Chúng quay tròn, đâm thẳng xuống, bắn vút đi, tung lên cao và lượn lập lờ, có vẻ tăng cường thêm lực của bão mà chúng như là hiện thân.

Đằng sau và bên trên chúng ngay giữa tâm bão là một vị mà các tinh linh bão và sự cuồng loạn chỉ như cánh muỗi đập nhẹ. Ở chính trung điểm ta thấy một đại thiên thần hình người mà rất đỗi cao tột hơn người về vẻ mỹ lệ, oai nghi và quyền lực. Nhờ việc ý thức sự hiện diện của ngài trong cơn bão mà tôi giữ được can đảm và bình tĩnh, khi một trong các tinh linh đen đui dường như đâm bổ xuống ngay trước khi có lần chớp rạch bầu trời với dòng lửa, và trong một lúc bay lượn trên đầu chúng tôi. Đôi mắt hùng hực, bùng sáng điên cuồng, chiếu thẳng vào mặt đất bên dưới. Tiếp xúc được với tâm thức trong đôi mắt ấy chỉ một phần ngàn giây đồng hồ làm tôi choáng váng và kinh hãi như chưa bao giờ bị vậy, trừ lúc tôi ở trong quân đội hồi thế chiến I, trải qua những đêm thấp thỏm với bom và đạn rơi quanh. Cảnh ngộ hiện thời làm tôi nhận chân được giá trị kinh nghiệm khi đó, vì lập tức tâm hồn chế ngự được nỗi sợ hãi, làm cơ thể đang run rẩy vì bất gặp tinh linh và vì tiếng sấm điếc tai đi kèm, hóa bình tĩnh, yên lại. Ngay khi ấy tinh linh khủng khiếp vút đi xa, phát ra tiếng kỳ lạ, đặc thẳng, không phải là tiếng người, và tiếp tục vang vọng mãi như hàng ngàn miệng hét suốt đêm.

Ở giữa cơn gào thét này có sự bình lặng, an nhiên không gì lay chuyển nổi, có uy lực mà ngay cả những đội binh cuồng loạn phải tuân theo. Chúng không thể vượt quá một giới hạn nào đó vì tinh linh luôn luôn bị một Ý kèm chế, trên hẳn lực của chúng, trong khi sinh vật quay cuồng điên dại với trận bão trọn đêm, giờ này sang giờ khác.

Geneva. 1924

Trong lúc tôi đang ngắm bầy thiên tiên bay mau lẹ tít trên không trung, một kẻ trong bọn ngừng lại một chút, tiến đến gần bọn tôi. Sinh vật hạ xuống chậm chạp cho tới khi anh ngưng lại như dừng chân nghỉ ở cách mặt đất chừng 1,3m và đứng yên ở đấy, lộ ra một hình đẹp tuyệt trần, lơ lửng trong không ngay trên đầu ngọn cỏ dợn sóng.

Thân đẽ trần, không có phái tính nhưng lộ cung cách nam giới, cao khoảng 2,5m, cân đối toàn hảo, đường nét thật mỹ lệ. Quanh sinh vật có hào quang lớn khoảng gấp ba thân hình, tỏa ánh sáng ra xa hơn nữa ngoài chu vi. Giữa thân có điểm như luân xa ở gần tầng thái dương, hết sức linh động và sáng chói rực rỡ. Màu của hào quang có vẻ như phát ra từ trung tâm lực này, tuôn chảy thành những lượn sóng ra ngoài bìa. Khi lực xoáy đi như vậy, nó sinh ra hình rất đỗi phức tạp cùng những đường lực và dải màu. Tất cả những đường này có hình vòng cung, liên tục lồng vào nhau như rễ tre đan, và trọn trung tâm lực quay tít rất mau, chói sáng lóa mắt.

Màu chính của hào quang là vàng và hồng, có trộn một sắc xanh lạ thường mà hỗn hợp cho ra nét tím, chảy tiếp nhau trong hào quang. Thêm vào đó, những đường lực từ thân tỏa ra, rẽ hai ở vai làm giống như cánh trở dài cao vượt đầu.

Tiếp xúc với tâm thức của sinh vật tuyệt mỹ này cho một cảm giác ngất ngây, bùng sáng và vô cùng linh hoạt. Tâm thức của tinh linh tác động lên phần hào quang trên đầu, sinh ra những màu khác với cái đã nói, hiện ra rồi mất đi tùy theo hoạt động của bộ óc.

Tinh linh dang tay mời gọi, phóng đến chúng tôi một luồng năng lực khiến hào quang chúng tôi rung động

mạnh hơn. Nâng cao tay và đưa lên thẳng, tinh linh có vẻ như muốn chúng tôi tạm rời thể xác để cùng anh bước vào thế giới cao hơn tâm thức cũng như không gian, nhưng khi thử làm vậy (bước ra khỏi thể xác), đầu chúng tôi bị đau nhói nên đành phải từ chối lời mời của anh một cách tiếc rẻ.

Tôi thấy rằng ngay cả lúc con người kinh nghiệm nỗi hân hoan, say đắm tột đỉnh, cảm xúc loài người vẫn không mạnh mẽ, sống động bằng cảm xúc tinh linh trong điều kiện bình thường như nơi sinh vật mô tả ở trên.

Vân Tiên

Grand Salève, 1924.

Vân tiên dường như kết hợp đặc tính của thủy tiên và tinh linh không khí. Chúng ngụ ở trong và chung quanh mây, nhờ nấn mây thành đủ hình và giữ cho hình được nguyên bởi năng lực ý chí khi gió làm biến đổi những hình này. Ở giữa những đám mây lớn có nhiều ánh sáng mặt trời là một vùng không gian kỳ diệu, nơi đó vân tiên tự dựng nên lâu đài, cung điện và đủ loại nhà cửa trong chuyện thần tiên. Thỉnh thoảng dưới sự điều khiển của một thiên thần cao, tinh linh hợp sức nhào nặn cả một đám mây. Được ngắm một vầng mây nhỏ tự tách ra rồi có dạng lạ lùng như thú vật cổ quái, chim chóc, côn trùng hay cá là chuyện thật thú vị. Ta có thể xem những cụm mây như là trường học nơi việc nhồi nắn tinh hoa chất được chỉ dạy, cùng với việc tạo đủ loại hình thể, để chuẩn bị cho tinh linh làm những công việc khó hơn với vật chất đậm đặc hơn.